

[Miljøministeren]

dering er, at behandling af drænvandet med hydratkalk og efterfølgende bundfældning formentlig er den mest sikre blandt de undersøgte okkerrensingsmetoder. For det tredje kan vi sige, at okkerrensning i visse tilfælde, særlig ved små drænalearer, kan være så bekostelig, at det er tvivlsomt, om dræning af små okkerholdige arealer altid er samfundsmæssigt forsvarlig. For det fjerde er der foretaget undersøgelser af flora og fauna i vandløbene, der indicerer, at det vil være muligt at fastlægge fysiske og kemiske grænseværdier i relation til okkerudledningen til beskyttelse af vandløbene i overensstemmelse med fastlagte målsætninger for disse vandløb. Endelig vil kortlægningen af okkerpotentielle arealer, der gennemføres som led i forsøgsordningen, føre til en hensigtsmæssig afgrænsning af de områder, hvor der også fremover vil være behov for at tage stilling til okkerrensning.

Dette er altså ikke nogen endelig konklusion, men en antydning af, hvad det er for oplysninger, vi kan komme med.

Man har også berørt spørgsmålet – det var navnlig hr. Sønderby, der var inde på det område – om man kan forvente, at driften af de anlæg, der nu er sat i gang, kan fortsætte ved udløbet af forsøgsperioden. Der må vi sige, at landmanden kun er forpligtet til at passe og vedligeholde anlægget, så længe staten betaler hans udgifter til det. Hvis anlæggene derfor også efter forsøgsperioden skal beskytte vore vandløb mod okkergener, er det nødvendigt at forlænge støtteordningen, sådan at staten fortsat kan betale landmandens driftsudgifter til anlægget. Det er denne væsentlige baggrund, vi har for at foreslå lovforslaget forlænget.

Fru Anne Grete Holmsgård var inde på et nej til forlængelse af forslaget. Nu synes jeg nok, det var, som om begrundelsen lå lidt i fortiden. De problemer, der ligger forude, kan man selvfølgelig drøfte i udvalget, men det, vi beder om på nuværende tidspunkt, og som vi har fået overvældende tilslutning til, er at få tid til, når redegørelsens resultater foreligger i slutningen af maj eller omkring 1. juni, at overveje, om vi skal have en permanent ordning med okkerstøtte eller vi ikke skal. Hvis vi afbryder på nuværende tidspunkt, må vi sige, at vi ikke har den tilstrækkelige baggrund, og at folketinget ikke kan få tid eller lejlighed til grundigt at vurdere,

om vi skal have en støtteordning fremover. Dermed kommer vi til at ødelægge de muligheder, der allerede er i gang – her tænker jeg specielt på disse anlæg, som landmændene har.

På denne baggrund vil jeg gerne udtrykke min glæde over den brede tilslutning, der er til, at vi kan få denne forsøgsordning forlænget indtil den 1. januar 1985.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling

vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til miljø- og planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

13) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 4:

Forslag til folketingsbeslutning om miljøgodkendelse af ældre affaldsforbrændingsanlæg.

Af Margrete Auken (SF) m.fl.
(Fremsat 8/2 84).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Miljøministeren (Chr. Christensen):

I og med, at vi har besluttet os til at bortskaffe en del af vores affald ved forbrænding, har vi samtidig pådraget os en kilde til forurening, især luftforurening, som vi må tage alvorligt. Jeg vil derfor gerne indlede med at sige, at jeg er meget enig med forslagsstillerne i de synspunkter, som kommer frem i bemærkningerne til forslaget. Der er enkelte punkter, hvor jeg kan have en anden opfattelse – dem vil jeg komme frem med senere – men i det væsentlige finder jeg, at forslagsstillerne beskriver problemerne godt.